

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Inhumanitas dicitur qui seipsum nimis contemnit, & peccare in hoc potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Ingratitudo. 353

genere: quoniam contemptus beneficii est contemptus non tam effectus quam boni affectus benefactoris & contrariatur directè dilectioni debitæ benefactori. Contingit tamen hoc esse veniale propter imperfectionem actus, & propter primum motum ad contemnendum, & propter beneficium minimum: quia minimum tanquam nihilum: ita quòd inde fiat ut contemptus non sit perfectè contemptus propter imperfectionem materiæ: sicut furtum rei minimæ non est perfectè furtum propter imperfectionem materiæ.

Materialiter autem incurritur ingratitude peccatum, quando vel omittitur aliquid necessarium ad gratitudinem, vel committitur aliquid offensivum benefactoris non eo animo ut ingratus sit, sed alia intentione. Et tunc ingratitude non est speciale peccatum, sed circumstantiæ peccati in benefactorem commissi. Et si quidè omittitur aliquid de necessitate salutis exhibendum benefactori, aut committitur aliquid de necessitate salutis, cavendum ne fiat in benefactorem, peccati mortalis rationem induit circumstantia illa. Si verò omittitur aliquid aliter debitum, aut committitur aliter vitandum, venialis est. Et quia in omni peccato includitur huiusmodi circumstantia materialis ingratitude ad Deum omnium datorum, non oportet scrupulo quemquam moveri de huius confessione circumstantiæ, sed de illius contritione assidua sollicitum esse. Verùm quando offensæ notabilis in benefactorem aliquem commissa est, explicanda est, sicut aliæ circumstantiæ aggravantes iniquitæ, non tamen mutantem speciem.

Inhumanitas dicitur qui seipsum ni-

mis contemnit, & peccare in

hoc potest.

Inhumanitas

Inhumanitas (qua homo hominem se esse quasi oblitus, alienæ miseriæ non se æstimat participem) peccatum est durioris cordis, qui misericordiæ virtutem tollit, qua humani nihil à nobis alienum putamus, & quasi vnum membri IESV CHRISTI patitur, reliquum compatitur: sumus etiam omnes vnum corpus in Christo, singuli autem alter alterius membra, inquit Apostolus. Habet autem duas malas matres: quoniam ipsa cordis duritia ex superbia nascitur, qua quis se tanti tenet, quasi sit adeò celsus, ut ad ipsum mala vix pertingere possint, exterior verò omisio subventionis, ex auaritia nascitur. Vnde inhumanus à tribus est vulneribus curandus, ut discat quid est, misericordiam volo.

Iniustitia semper est peccatum mortale.

Iniustitia (qua quis iniustū facit in quacūq; materia) peccatum est mortale ex suo genere: quia illatiua est nocenti quod charitati repugnat. Et hoc intellige quando homo facit per se (hoc est ex intentione) aliquid iniustum, intendens rem, aut famam, aut honorem aut membrum &c. tollere. Nam quando per accidens aliquis iniustum facit (puta quia nec intendit offendere in aliquo proximum, nec scit per se pactum suum lædere quenquam) non est peccatum mortale: nisi magnitudo nocenti illati aut negligentia sciendi reducat actum in naturam iniustitiæ. Exemplum primi: si quis ex loquacitate mulierem communiter habitam pro pudica, lædat notabiliter in eius fama. Exemplum secundi quantum ad ignorantiam facti: si quis iaciendo sagittam interficiat hominem ibi manentem: quia non fecit diligentiam suam an ibi posset homo lædi sagitta. Quantum autem ad ignorantiam iuris: ut si quis violenter eiiciat propria auctoritate hominem iam olim possidentem agrum suum.